

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Έτος της Σύρου Δραχ. 22
Έτος . . . » 26



ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διά τας Διατριβάς τὸν στίχ. λ. 25
Διά τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Διά τας Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΕΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

350
57
263

338
360
405
265
1368
472
1540
95
770
1386
1463

Ὁ Λιμὴν Σύρου.

Ἡ Ἐρμούπολις ὀφείλει κατὰ μέγα μέρος τὸν ἀρχικὸν συνοικισμὸν τῆς εἰς τὸν ἀσφαλῆ αὐτῆς λιμένα. Ὁ λιμὴν οὗτος μετὰ τὴν ὠκοδόμησιν τῆς Πόλεως ἐμποδίσασαν τὴν ὀρμὴν τῶν ἀρκτικῶν ἀνέμων, μετὰ τὴν ἀπόκλεισιν τοῦ μικροῦ πορθμοῦ ὅστις διεχώριζε τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ λιμένος ἀπὸ τοῦ μικροῦ παρακειμένου νησιδίου καὶ ἐπὶ τέλους μετὰ τὴν κατασκευὴν μακρᾶς καὶ στεραιᾶς προκυμῆαιας εἰσέτι προχωροῦσης πρὸς τὰ βῆθη ἀπεκατέστη εἰς ἀσφαλές εὐρύτατον δυνάμενος νὰ περιλάβῃ μέγαν ἀριθμὸν πλοίων πάσης τάξεως. Ἐνῶ δὲ διὰ πολυχρονίων κόπων καὶ μόχθων καὶ δι' ἀδράς δαπάνης κατορθώθησαν τὰ ἀξία λόγου ἔργα ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ναυτικωτέρου τοῦ Κράτους λιμένος, δυστυχῶς ὁ λιμὴν οὗτος τῆς Σύρου ἤρχισε πρὸ πολλοῦ ν' ἀποκαθίσταται ἀβασθὺς κατὰ τὰς ἀκτᾶς του ἐκ τῶν ἀβασθῶν κατερχομένων εἰς αὐτὸν ἀκαθαρσιῶν ὅτινες ἀποτελοῦν τὴν πρόσχωσιν τοῦ παραλίου.

Αἱ ὕλαι δὲ αἱ τὸν λιμένα πληροῦσαι προέρχονται μὲν ἐκ τῆς βροχῆς τῶν ὀμβρῶν ὑδάτων καὶ ἐκ τῶν ὑπονόμων, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν ἀπηχάζει ἐκ τῶν βυρσοδεψίων.

Μέσον ἄλλο πρὸς θεραπείαν δὲν ὑπάρχει ἢ ὁ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καθαρισμὸς τοῦ λιμένος διὰ βορβοροφάγου, διότι οὔτε αἱ φυσικῶς ἐν τῷ λιμένι κατερχόμεναι ἀκαθαρσίαι τῆς Πόλεως δυνατόν ἐστὶ νὰ ἐμποδισθῶσιν, οὔτε ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν βυρσοδεψικῶν Κατασημάτων ἐμποροῦμεν νὰ φέρωμεν δυσκολίαν τινα ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ παραλίον ἐργασίας των· ἄλλως τε πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἐμπορικοὶ λιμένες συνυπάρχουν καὶ τὰ μέσα τῆς προφυλάξεως καὶ συντηρήσεως των διὰ βορβοροφάγων καὶ τούτου τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸν λιμένα μας συνιστᾷ πρὸς τὴν ἐξουσίαν στενωῶς καὶ ἐσχάτως συγκροτηθὲν Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Σύρου.

Καὶ ὁ τύπος καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Σύρου ἐπεκατέστησαν πρὸ πολλοῦ καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ λιμένος Σύρου ἀποστολῆς βορβοροφάγου· ἰδοὺ δὲ ἤδη καὶ τὸ ἀποσποῦν τὴν θέλησιν καὶ τὰς εὐχὰς τῶν κατὰ τὸν λιμὴν τῆς Ἐπαρχίας ὀλοκλήρου Συμβούλιον τὴν ἐπιχειροῦσαν κυβερνητικὴν πρόνοιαν ἐπικαλεῖται καὶ εἶναι πλέον καιρὸς νὰ εἰσακουσθῇ, διότι καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ ἐξουσία οἱ ἐγγίζοντες τὸν λιμένα μας ἐλέγχουν τὴν κυβερνητικὴν ταύτην ἀπρονουσίαν ἐπὶ τοῦ ποσὸν πολὺ ἔχοντος τὸ διαφέρον εἰς τὸ Κράτος καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τέλος πάντων διωρίσθη διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους ὁ γηράσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκπληρῶν ἐπιτυχῶς τὰ χρεῖα τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ Κ. Θεόδωρος Λεονάρδος· ὁ δικαιοτάτος οὗτος προβιβάσμιος ἐπεδοκιμάσθη κοινῶς, καθύσον τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Λεονάρδου συνδέεται στενωῶς μετὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ καλῶς ὀργανισμένην ταχυδρ. ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας ἡ πρώτη ὄθις ὀφείλεται εἰς τὸν Κ. Σκουφὸν συμπράττοντος καὶ τοῦ Κ. Λεονάρδου καὶ ἡ περαιτέρω διατήρησις καὶ ἐξακολουθίσις τῆς τελειοποιήσεώς της εἰς τὸν Κ. Λεονάρδον.

— Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Γεωργιάδης Ἀντεισαγγελεὺς μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικεῖῳ μετετέθη ὡς τοιοῦτος παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις ἡ πόλις μας μετὰ λύπης στερεῖται τὸν Κ. Γεωργιάδην, διότι κατὰ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς δικαστ. ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ ἰκανότητι καὶ δραστηριότητι, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀκεραίῳ χαρακτήρι. Ἀγνοεῖται εἰσέτι ὅποιος ἔσεται ὁ διάδοχος τοῦ Κ. Γεωργιάδου εἰς τὴν Ἀντεισαγγελίαν.

— Ἡ ἐν τῇ Θυλάσῃ κατάδουσις τοῦ τιμίου σταυροῦ ἐγένετο, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος, καὶ ἐφέτος μετὰ πάσης πομπῆς. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ τοῦ μεγάλου ἀγιασμοῦ, ὁ ἱερός κληρὸς προεξάρχωντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας ἐν μεγάλῃ ἐκκλησιαστικῇ εὐλογίᾳ καὶ προηγουμένης τῆς ἐντοπίου εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς καθὼς καὶ τοῦ προσωρ. ἐνταῦθα διατελοῦντος ἀποσπάσματος τῆς στρατιωτικῆς τοῦ ἱππικοῦ μουσικῆς, κατηύθιθη ἐν μέσῳ πλήθους λαοῦ εἰς τὴν παράλιον Πλατείαν τοῦ Τελωνείου ἀπ' ὅπου, μετὰ τὴν συνῆθη εὐχὴν, ὁ Σ. Μητροπολίτης ἐθύθη τὸν τιμιον σταυρὸν ἐν ταῖς θυλάσσις ὕδασι· εἰς τὸν δῦτην ὅστις ἀνήλκυσεν ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν σταυρὸν ἀπένευμεν ὁ ἄνθρωπος ἑκατοντάδραχμον ὄρων· μέτρον φρόνημον ληφθὲν πρὸ τινων ἐτῶν διὰ νὰ πύση ἡ ἀργυρολογία ἥτις ἐσυνηθίζετο ἀπὸ τοῦς κατέχοντες τὸν ἐκλυθισθέντα τιμιον Σταυρὸν.

— Τὴν νύκτα δὲ τῆς χαρμῶν ταύτης ἡμέρας τῶν Θεοφανείων, τὰ τύμπανα καὶ αἱ σάλπιγγες μετὰ τῶν κηδῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἀνήγγειλαν συμβαλεῖνον δημοσίον διαστήχημα ἐν τῇ Πόλει· ἐκ τῆς ὀροφῆς τοῦ ξενοδοχείου Ἁραία Ἑλλάς, παρακειμένου τῇ ὁδῷ Ἐρμού κατὰ τὴν ἀγορὰν, ἐξήρχοντο γλώσσαί πύρινα ἀπειλοῦσαι τὴν παντελῆ καταστροφὴν καὶ τῆς οἰκοδομῆς ταύτης καὶ τῶν παρακειμένων. Τὸ πῦρ μετεδόθη τυχαίως ἐκ τοῦ κεννοδόχου τῆς ἐστίας τοῦ ξενοδοχείου εἰς τὴν ὀροφὴν καὶ μόνον περὶ τὴν ἡμισίαν ὥραν Μ. τὸ μεσονύκτιον, ὅταν τὸ πῦρ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἀνοικτῆς ἀτμοσφαιρῆς ἐφλόγισεν, ἐγένετο γνωστὸν· ὅταν τὸ εὐεργετικὸν ἀπόσπασμα τῶν πυροσβεστῶν ἐδραμεν, ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ πυρκαϊᾶς καὶ μολαταῦτα, ἐντὸς ἡμισίας μόλις ὥρας κατόρθωσε τὴν ἐντελῆ ἀπόσβεσίν της, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα ἰκανότητα καὶ προθυμίαν τοῦ διευθύνοντος τὸ ἀπόσπασμα λοχία Κ. Ξανθοπούλου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν, καθὼς καὶ τὴν προθυμίαν πολλῶν πολιτῶν, χεῖραν βοηθείας ἐτοιμῶς προσφερόντων, ἐν αἷς διεκρίθη ὁ Κ. Ι. Γεζιλαῆς.

Ὁ οἶκος εἰς ὃν συνέθη ἡ πυρκαϊὰ ὀλίγην κατὰ συνέπειαν ὑπέστη ζημίαν καθὼς καὶ ὁ ἐνοικος Ξενοδόχος, περιουσιάζει ἐν τῇ ὀροφῇ κυρίως τῆς βλάβης.

Ἡ Δημοτικὴ μας Ἀρχὴ ἐξασφαλίσασα τὴν πόλιν διὰ τοῦ ἀποσπάσματος τῶν πυροσβεστῶν, τοῦ ὁποῦ ὀλοκλήρον ἀνεδέχθη πρὸ πολλοῦ τὴν δαπάνην τῆς συντηρήσεως, καὶ διὰ τῆς προμηθείας ἀξίας λόγου ἀντλίας, ὀφείλει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πατρικῆς ὑπὲρ τοῦ τόπου προνοίας της, νὰ ὀργανίσῃ μετὰ τινὰ εἰδικὴν ἀμοιβὴν καὶ σίμα πολιτῶν ὑδροφόρων, διὰ νὰ μὴν ἀπικνῶνται προσκόμματα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν πυροσβεστῶν καὶ τῶν ἀντλιῶν ἐν ὄρῳ κινδύνου, διότι καὶ κατὰ τὴν ῥηθῆσιν πυρκαϊᾶν καὶ κατὰ τὰς προλαβούσας παρετηρήθη, ὅτι εἶναι λίαν ἐλλειπῆς ἡ πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς ἀντλίας ὕδρισις.

— Χάριν τῶν ἐορτῶν ἡ Ἀστυνομία δὲν κατεδείωξε κατ' ὀρτὰς τοὺς δημοσίως ἄδοντας καὶ ταρῆττοντας ἐν κεντρῷ νυκτὸς τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν· ὅθεν ἐνθέρουντες κατεχράσθησαν τὴν ἀστυνομικὴν ταύτην ἀνοχὴν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα αἱ συνοικίαι ἀντήχουν τὰς νύκτας ἀπὸ τὰς κραυγὰς τῶν οἰνοπλυγῶν καὶ τὰ ἄσματὰ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς διασκεδάζοντων μετὰ καταφρόνησιν τῆς δημοσίας ἡσυχίας. Τὰ ἐν τῇ Πλατείᾳ Ὀθωνος, μάλιστα παντοειδῆ Καρφενεῖα, ἀπὸ τῆς ὥρας 9 ἀρχίζον νὰ ἐκφέρωσι μεθύσους διευθυνομένους κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ἐν κραυγαῖς καὶ πλέον τοῦ μεσονυκτίου δύναται τις ν' ἀπαντᾷ τοὺς αἰδοῦς τούτους ἀσχημονοῦντας πολυτρόπως. Ἡ Ἀστυνομία πιστεύομεν, ὅτι θέλει ἐφαρμόσει αὐστηρῶς τὸσον τὴν περὶ ἁσμάτων ἀστυνομ. ἀπαγορευτικὴν διάταξιν καθὼς καὶ τὴν εἰς ὠρισμένης ὥρας ἀπόκλησιν τῶν Καρφενείων, διότι εἰς αὐτὰ χαλιεύεται ἡ μεθὴ καὶ ἡ ἀταξία, ἰδίως ὅταν διατελῶσι μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἐπέκεινο ἀνοικτὰ.

— Κατεσχέθησαν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Εἰσαγγελίας ὁ ἀριθ. 5 τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ Παραρτήματος τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας φύλλον τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐπιλήψιμα. Τὸ Παραρτήμα περιέχει ἄρθρον τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν φυσικὴν ἀνάγκησιν του ἐπαινεῖ τὸ ὕπουργεῖον κατὰ τὴν τεχνικὴν δὲ, ἥτοι ὅταν διαιεθῆ εἰς δύο διὰ καθέτου τὸ ἐξυβρίζει αἰσχροῦς. Τὰ φύλλα ταῦτα ἐστάλησαν ἐνταῦθα δι' ἐπιβάτου.

— Ἡ Γερμανικὴ Ἐφημερίς τῆς Τεργέστης διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς (κατὰ τὴν ἡμέραν), α ὁ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης ἀναφέρει, ὅτι ἠκούσεν ἐνός τῶν ἐγκριτωτέρων ἀνδρῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ἐν Γαλλίᾳ συστήματος, λέγοντος, ὅτι ἡ Τουρκία ἐξελέχθη ἵνα πληρῶσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ Ἰταλικοῦ πολέμου· πρὸς τοῦτο συνδυάζεται καὶ ὁ νέος διορισμὸς τοῦ Κ. Τουβνέλ.

— Τὸ δεῦτερον φύλλον τῆς ἐν Βρυξέλλαις νεοσυστάτου ἐφημερίδος L' Orient ἐξεδόθη τὴν 24/5 Ἰανουαρίου ἢ ὑπὲρ τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου καὶ ἰδίως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκδιδομένη Ἐφημερίς αὕτη βεβαίως θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰς ἐδῶ Ἀέσχας καὶ πιστεύομεν ὅτι ἐλήθη ἤδη φροντίς περὶ τούτου.

— Κατὰ τὰς ἐσχάτας εἰδήσεις τῆς Εὐρώπης ὁ πολιτικὸς ὄριζων δὲν εἶναι καθρὸς· ἐκ τῶν φαινομένων ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ ἐταυτίσθη ἐφ' ἰκανὸν μετὰ τῆς Ἀγγλι-

Ό παρά τῷ Εἰρηνοδικεῖν Τήνου ἐνεργῶν Κλητῆρ

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 καὶ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1858 ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Νικολάου Ἀρμακόλα κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ἀγάρας τοῦ Δήμου Περαίας ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου Λουρέντζου Βιδάλη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ἀετοφωλέας τοῦ Δήμου Περαίας, καὶ διαμένοντος εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1004 καὶ ἀπὸ πρώτην 83ρίου 1857 παραχωρητηρίου ἐγγράφου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Ἰω. Φινάλη, δι' οὗ ὁ μνηθεὶς Ν. Ἀρμακόλας παραχώρησε πρὸς τὸν ἐυστράτιον Μ. Παρίσην κάτοικον Τήνου, τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν παρὰ τοῦ Λουρέντζου Βιδάλη, ἐκ δραχ. 1200 κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου Κ. Εὐστρατίου Μ. Παρίση, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Ἀετοφωλέας τοῦ Δήμου Περαίας ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Ἰω. Φινάλη τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Περαίας κείμενα ἀκίνητα κτήματα δηλ. εἰς κάμπος εἰς θέσιν Ἁγιον Μάρκον, ἐν χωράφιον εἰς θέσιν ὀπίσω χωρίον, ἐν χωράφιον εἰς θέσιν Πετροβουῆνι, ἐν χωράφιον εἰς θέσιν Σόκαρ καὶ μίαν οἰκίαν τὸ ἕκτον αὐτῆς εἰς τὸ χωρίον Ἀετοφωλέας, ἅπαντα τοῦ Δήμου Περαίας, τοῦ ἀρειλέτου Λουρέντζου Βιδάλη, διὰ δραχμῶν 1200 κεφάλαιον, τοὺς τόκους αὐτῶν, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως, ὡς φαίνονται ἀκριβῶς περιγεγραμμένα τόσον τὸ χρέος καθὼς καὶ τὰ ἀναφερόμενα κτήματα εἰς τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 303 ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τῶν αὐτῶν κτημάτων.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 § 2. τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν εικοστήν πρώτην Φεβρουαρίου 1860 ἡμέραν Κυριακὴν, θέλει δὲ ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. καὶ τελειώσῃ τὴν ἡμισίαν ὥραν Μ. Μεσημβρίας, καὶ τοῦ μὲν κάμπος εἰς θέσιν Ἁγιον Μάρκον θέλει ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν δεκάτην καὶ τελειώσῃ ἀπὸ τὴν δεκάτην καὶ ἡμισίαν, τοῦ δὲ εἰς θέσιν ὀπίσω χωρίον χωραφίου, τὴν δεκάτην καὶ ἡμισίαν καὶ τελειώσῃ τὴν ἐνδεκάτην, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Πετροβουῆνι χωραφίου τὴν ἐνδεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμισίαν, τοῦ δὲ εἰς θέσιν Σόκαρ χωραφίου τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμισίαν καὶ τελειώσῃ τὴν δωδεκάτην, καὶ τῆς εἰς τὸ χωρίον Ἀετοφωλέας οἰκίας τὸ ἕκτον αὐτῆς τὴν δωδεκάτην καὶ τελειώσῃ τὴν δὲ δεκάτην καὶ ἡμισίαν ὥραν.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὸν καταδιώκοντα δανειστήν Κ. Εὐστράτιον Μ. Παρίσην, δηλ. διὰ τὸν εἰς θέσιν Ἁγιον Μάρκον κείμενον κάμπον, τὸν ἐκτιμηθέντα δραχ. 450 δραχ. 200, διὰ δὲ τὸ εἰς θέσιν ὀπίσω χωρίον κείμενον χωράφιον τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 150 δραχ. 60, διὰ δὲ τὸ εἰς θέσιν Πετροβουῆνι κείμενον χωράφιον τὸ ἐκτιμηθὲν δραχ. 250 δραχ. 100, διὰ τὸ εἰς θέσιν Σόκαρ κείμενον χωράφιον τὸ ἐκτιμηθὲν δραχμῶν 250

περὶ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς ἕκαστον φέρου, δὲν θεωρεῖ περὶ τὸν νὰ καλέσῃ καὶ διὰ τῆς παρούσης καθὼς καὶ πάντα ἄλλον ἔχοντα καὶ μὴ, συμφέρον, νὰ λάβωσι γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν καταλόγων τούτων καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν κατ' αὐτῶν, ἐὰν ἔχωσι, τὰς ἐστάσεις τῶν ἢ παράπανά τῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν Νόμων ὀριζομένων προθεσμιῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως.

Ἡ παρούσα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ δημοσιότερα μέρη τῶν ἀνωτέρω Δήμων καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῶν ἑφημερίδων ὁ ἄστηρ τῶν Κυκλάδων καὶ ἡ Ἀυγή.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 9 ἰανουαρίου 1860.

Ὁ Οἰκ. Ἐφορος

Μ. Πετρόπουλος.

Αριθ. 1.

Τὸ Ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν . . .

Διὰ ταῦτα

Κηρύττει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν ἐνταῦθα ἐμπορορράπτην Θεμιστοκλῆν Καλαμενόπουλον.

Προσδιορίζει ὡς ἡμέραν τῆς ἐνάξεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ τὴν πρώτην ἀρξαμένου μηνός.

Διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ τὴν εἰς τὰς διὰ χρεὴ φιλικάς προσωπικὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Διορίζει πράκτορας τῆς πτωχεύσεως τοὺς Μιχαὴλ Βεζύρη καὶ Γρηγόριον Παῖκον, φαινομένους δανειστάς αὐτοῦ καὶ τὸν Ἀθανάσιον Μακᾶν λογιστήν.

Διορίζει εἰσηγητὴν τῶν ἐμποροδικῶν Ἀμβρόσιον Θ. Ράλλον.

Διατάσσει τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 457 Ε. Ν. τοιχοκολληθῆσιν καὶ δημοσιεῖσθαι τῆς παρούσης.

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξόδα καὶ τέλη εἰς βάρῃς τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐκέρθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τὴν 4 ἰανουαρίου 1860.

Ὁ Πρόεδρος

Π. Ἀλεξάνδρουλος.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Β. Μαρσέλος.

Ὅτι ἀπόσπασμα Σύρος αὐθημερόν.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Β. Μαρσέλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Ἰωάννης Μ. Καπέλας Σύριος κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως εἰδοποιεῖ πρὸς ἅπαντας ὅτι, πωλεῖ τὴν ἰδιοκτησίαν του κειμένην ἐντὸς τῆς Ἐρμούπολεως κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς πλατείας τοῦ Ὄθωνος εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Γυμνασίου ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ Φραγκίσκου Σαλάχα καὶ πλησιάζουσαν τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱερέως Ἰωάννου Στεφάνου, συγκεκλιμένη ἀπὸ ἐν μαγαζεῖον καὶ ἀνωθεν αὐτοῦ οἰκίαν, συνάμα δὲ πωλῆ καὶ τὸ ἐν τρίτον τοῦ μαγαζίου καὶ οἰκίας κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τὰ ὅποια ἔχει κληρονομίαν παρὰ τῆς μητρὸς του Κανέλας Καπέλα, δυνάμει διαθήκης.

Πωλεῖ λέγω ὁ Ἰω. Μ. Καπέλας τὰς ἀνωτέρω ἰδιοκτησίας του καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν τῶν κτημάτων.

Οἱ ἀγορασταὶ δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου των εἰς τὸν ἴδιον ἰδιοκτῆτην κάτοικον Κωνσταντινουπόλεως ὑπάλληλον τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κωνσταντινούπολις τὴν 3 (15) Δεκεμβρίου 1860.

Ἰωάννης Μ. Καπέλας.

κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς δυναστείας. ἔχει ἢ δὲν ἔχει τοιαύτας ὀδηγίας παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ὁ ἐν Σύρῳ Γάλλος Προξένος, σκευωρῶν καὶ αὐτὸς ἐκεῖ τὰ μύρια πρὸς διάδοσιν τοῦ Παπισμοῦ; ἔως τώρα ἐνόμιζον πολλοὶ Ἕλληνες, ὅτι οἱ φίλοι Ἄγγλοι μόνον ἀεζόντες τὴν ἀνοσίαν τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης ἀρπαγὴν ἀλλὰ σήμερον βλέπουν προφανῶς ἐκ τε τῶν προσηλυτικῶν ραδιοσυργιῶν καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν διδομένων, περὶ ὧν λέγομεν ἀκολουθῶν, εἰ χρεῖα, ὅτι καὶ οἱ φίλοι Γάλλοι ἐπορθηκίμωσι τὴν ἀνοσίαν καὶ ἀποτροπαίειν ταύτην κατὰκτῆσιν καὶ τὸ χεῖρον διὰ τῆς ἀλλαξοπιστίας τῶν Κρητῶν. Ἡ Γαλλία διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς ἐνέπνεεν ἄλλοτε πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς σέβας καὶ ἀγάπην. Ἀπὸ Φιλίππου ὁμοῦ καὶ τοῦ ἐνθρονισμοῦ τοῦ νῦν Πάπα ἠλλαξαν τὰ πράγματα καὶ αἱ περὶ τὰ θρησκευτικὰ τῶν ἄλλων λαῶν ἰδέαι τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Πάπας, ἅμα ἐνθρονισθεὶς, ἐκήρυξε πόλεμον ἀσπονδῶν κατὰ πασῶν τῶν μὴ Παπικῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ὑπεσχέθη αὐτῷ κατὰ τὰ φαινόμενα πᾶσαν συνδρομήν. Διὰ τοῦτο ἐκίνησεν ἄλλοτε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἐξ ἧς προήλθεν ὁ Ἀνατολικὸς πόλεμος. Διὰ τοῦτο βοήθει καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐταιρίας καὶ τὰ καλογηρικὰ τάγματα, τῶν ὁποίων ὁ ὁμολογούμενος σκοπὸς εἶναι ἡ ὑπ' αὐτῶν προσδοκωμένη καταστροφή τῆς Ὀρθοδοξίας, τοῦ Προτεσταντισμοῦ, καὶ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἐντύρῃσιν τελειοτέραν τοῦ κλήρου τῆς Ρώμης. Τὸν κλῆρον τοῦτον φίλε ἡ Γαλλία περιπαίζει καὶ δὲν φοβεῖται, ἰσχυρὰ οὐσα. Βοηθεῖ δ' αὐτῶν νομίζουσα, ὅτι ἐκ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὠφελεῖται καὶ δὲν βιάσεται. Κατὰ τοῦτο λαμβάνεται μεγάλως ἡ φίλη αὐτῆ βλάβη καὶ τὴν ἐαυτῆς ὑπόληψιν, ὡς ἐπιβάλλουσα τοῖς λοιποῖς λαοῖς διὰ κακῶν μέσων πρὸς ζημίαν τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας καὶ ἰσυχίας τὴν ἱεροκοσμικὴν τῶν Παπῶν ἐξουσίαν, ἢ ὅποια ἐτάραξε πάντοτε τοὺς Λατινικοὺς καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ τῆς Κρήτης συγκαταγορεῖται μετὰ τοῦ Γαλλικοῦ Προξένου καὶ ὁ Μητροπολίτης, ὡς ἀδιαφόρος, ἀνάγκη νὰ σταίη ἐκεῖ ἄξιον ἀνακριτὴν ἢ ἔξαρχον ἢ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐπιφορτισμένον καὶ νὰ καθιστήσῃ τὰ πνεύματα τῶν Χριστιανῶν, τεταραχθέντων ὄντων ἐκ τε τῆς διοικήσεως τοῦ Χουσή-πασᾶ καὶ τῶν ραδιοσυργιῶν τοῦ Γεζουτίσμοῦ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἄς ζητήσῃ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία καὶ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεσιῶν, ἢ διὰ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Σουλτάνου τὴν χάριν τῆς ἰσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου, δι' ἣν αἱ πρεσβεῖαι δύνανται ἀναμφιβόλως νὰ ἐκδίδωσι τὰς χρεῖώδεις παραγγελίας καὶ ὀδηγίας.

Πολλοὶ σήμερον τῶν ἐν Σύρῳ καὶ Κωνσταντινουπόλει δυτικῶν Ἑλλήνων κατακρίνουσι καὶ τὸν ἀδιάκριτον ζῆλον τινῶν Ἱερέων δυτικῶν καὶ τὸν ψευδῆ καὶ φίλαυτον ζῆλον πολλῶν Γάλλων, ἐνεργούντων τόσον ἀπροκαλύπτως καὶ ἰκαίρως προσβολὰς ἀπρεπεῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ τόπου. Προβλέπουσιν αὐτοὶ τὰς κακὰς τῆς τοιαύτης πολιτικῆς συνεπειᾶς πρὸς τε τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν Ἀνατολήν ἐκ τῆς προσθήκης τινῶν προσηλύτων, καὶ πρὸς ζημίαν τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Ἄλλ' οἱ φρόνιμοι τῶν παρ' ἡμῖν δυτικῶν Ἑλλήνων δὲν ἰσχύουσι πολὺ παρὰ τοῖς ὁμοδόξοις, ὅταν οἱ Γάλλοι πράκτορες βοήθωσι τὰς Γεζουτίκας ραδιοσυργίας διὰ παντὸς μέσου. Ἀνάγκη αὐτῇ πρὸ πάντων ἡ φιλελληνικῆ Γαλλία νὰ σωφρονίσῃ τοὺς Γεζουτῆτας, ἐὰν θέλῃ ἐπιφέρειν παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κόσμου.

Εὐθ.

Αριθ. 23.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος Σύρου καὶ Κέας

Διακυρῶνται

Ὅτι, οἱ συνταχθέντες φορολογικὸι κατάλογοι τῶν Οἰκοδομῶν διὰ τὸ 1859 καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων διὰ τὸ 1860 ἔτος τῶν Δήμων Ἐρμούπολεως καὶ Σύρου ἀπεστάλησαν ἡδὴ ἀρμόδιως πρὸς τοὺς οἰκείους Δημάρχους διὰ νὰ ἐκθέσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς Δημοτικοῖς καταστήμασι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 8 καὶ 11 τῶν σχετικῶν Νόμων.

Τοὺς ἐν τοῖς καταλόγοις τούτοις σημειουμένους οἰκοκτῆμονας ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους ἀν καὶ εἰδοποιῆ ἐγγράφως καὶ ἰδίως ἕκαστον διὰ τῶν ἐν λόγῳ Δημάρχων

δραχ. 100 και δια την εντός του χωρίου Αετοφωλιά κείμενην οικίαν τὸ ἐν ἕκτον αὐτῆς δραχμὰς 50.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλεονα ἀφοῦ παρέλθωσι τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν ἰδιωμένου σημείου διὰ σκηπανίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ ἀναφερόμενα κτήματα κατακυροῦνται ἀμέσως πρὸς τοὺς ἀγοραστάτας, ἡ δὲ τοιχοκόλλησις καὶ κοινοποιήσις θέλει γίνει εἰς τὰ πρᾶ τῶν Νόμου ὀριζόμενα μέρη, συμφώνως μετὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 965, 967, 968 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, θέλει δὲ δημοσιευθῆ διὰ τινος δημοσίου φύλλου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδώνης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐν Τήνῳ αὐθημερόν.

Ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδώνης.

Ἄριθ. 303.

ἘΚΘΕΣΙΣ

Ἄναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτων κτημάτων.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 καὶ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1858 ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Νικολάου Ἀρμακόλα κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ἀγάπης τοῦ Δήμου Περαίας ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου Δουρέντζου Βιδάλη κατοικοῦ τοῦ χωρίου Αετοφωλιά; τοῦ Δήμου Περαίας καὶ διαμένοντος εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1004 καὶ ἀπὸ πρὸς τὴν 8 Ἰουλίου 1857 παρὰ χρονητηρίου ἐγγράφου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Ἰω. Φινάλη, δι' οὗ ὁ μνησθεὶς Νικόλαος Ἀρμακόλας παρεχώρησεν πρὸς τὸν εἰρημένον Εὐστράτιον Μ. Παρίστην τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς τοῦ Δουρέντζου Βιδάλη ἐκ δραχμῶν 1200 κεφαλαίον καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν, λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 394 καὶ ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1858 ἐπιδοτήριον τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν συνταχθέντος παρὰ τοῦ Κλητῆρος τῶν ἐν Συρῳ Πρωτοδικῶν Θ. Ἀντωνιάδου, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀντίγραφον τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινούπολει διαμένοντα Δουρέντζου Βιδάλη, καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ εἰρημένου Εὐστρατίου Μ. Παρίστη, σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ἡμέραν Σάββατον ὥραν 10 Π. Μ. ἐν Τήνῳ ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Κυδώνης διατελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου, μετέβην εἰς τὸ χωρίον Κώμη τοῦ Δήμου Περαίας, καὶ ἐκείθεν παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Περαίας Κ. Τζώρτζην Μπαϊμπᾶν, μετέβην αὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα ἀκίνητα κτήματα τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Δουρέντζου Βιδάλη καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου μὴ παρόντων δὲ τῶν δικδίκων κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὰ εἰρημένα κτήματα πρὸς ἀπότησιν δραχ. 1200, τοὺς τόκους αὐτῶν μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων.

Α') Τὸν εἰς θέσιν Ἁγίου Μάρκου τοῦ Δήμου Περαίας κείμενον κάμπον ἐκτεταμμένον ὡς ἐγγίστα ἐν στρέμμα γῆς καὶ πλησιάζον ἀρκτικῶς Ἀντωνίου Ν. Φωλιέρος, μεσημβρινῶς Μπόνα Ζήστρων, ἀνατολικῶς δρόμος καὶ δυτικῶς Ἀλεξάνδρου Καταξᾶ, ἐκτιμήθη δὲ ὁ εἰρημένος κάμπος παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου Τζώρτζην Μπαϊμπᾶ ὡς ἐγγίστα δραχ. 459.

Β') Τὸ εἰς θέσιν ὀπίσω χωρίον τοῦ Δήμου Περαίας κείμενον χωράριον συγκείμενον ἀπὸ δύο σκαλιᾶ (τεμάχια) ἐμπεριέχον ἐν ἀλώνιον, ἐκτεταμμένον ὡς ἐγγίστα μιᾶς ὥρας ζευγαριᾶ καὶ πλησιάζον ἀρκτικῶς δρόμος, δυτικῶς Νικόλαος Πρελουρέντζος, μεσημβρινῶς ἀνατολικῶς Νικόλαος Χιότης, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράριον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγίστα δραχμὰς 150.

Γ') Τὸ εἰς θέσιν Πετροβοῦνι τοῦ Δήμου Περαίας κείμενον χωράριον συγκείμενον ἀπὸ σκάλας ἑπτὰ καὶ ἐξ κοντόσκαλα, ἐμπεριέχον ἐξ σικῆς καὶ τέσσαρας συκομωραῖας, ἐκτεταμμένον ὡς ἐγγίστα μιᾶς καὶ ἡμισείας ἡμέρας ζευγαριᾶ, πλησιάζοντος μετὰ τὴν Ἑλένην Σαγκαράκενα, Νικόλαον Τοπανᾶν καὶ δρόμον, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράριον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγίστα δρ. 250.

Δ') Τὸ εἰς θέσιν Σόκαρ τοῦ Δήμου Περαίας κείμενον χωράριον συγκείμενον ἀπὸ σκάλας ἑπτὰ, ἐμπεριέχον τρία σικίδια, δέκα ἀμπέλια καὶ ἐν μικρὸν κελίον, ἐκτεταμμένον ὡς ἐγγίστα μιᾶς ἡμέρας, ζευγαριᾶ, καὶ πλησιάζοντος μετὰ Ἀντωνίον Σκλάβον, δρόμον, καὶ βεμμότοπον, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράριον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἐγγίστα δραχμὰς 250.

Ε') Τὴν ἐντός τοῦ χωρίου Αετοφωλιά; τοῦ Δήμου Περαίας κείμενην οἰκίαν συγκείμενην ἀπὸ ἀνώγειον καὶ κατώγειον καὶ ἡ μὲν οἰκία σύγκειται ἀπὸ μίαν αἴθουσαν, δύο δωμάτια, ἐν μαγειρεῖον, ἐν προαύτιον καὶ ἐν ἀναγκαιὸν πλησίον τῆς κλημαλο, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ κατωγείου ἐν καταστέγειον καὶ μετὰ μίαν παρακειμένην σκάλαν χωράριον ἐμπεριέχουσαν ἐν ἀλώνιον, ἐκτεταμμένον ὡς ἐγγίστα μιᾶς ὥρας ζευγαριᾶ, καὶ πλησιάζουσα ἡ εἰρημένη οἰκία μετὰ τὴν τοῦ Νικολάου Καταξᾶ καὶ δρόμον, ἐκτιμήθη δὲ ἡ εἰρημένη οἰκία μετὰ τῆς παρακειμένης σκάλας παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου, ὡς ἐγγίστα δραχ. 1000, κατέσχον λέγω τὸ ἐν ἕκτον μερίδιον τῆς μνησθείσης οἰκίας ἀνήκοντος εἰς τὸν ὀφειλέτην Α. Βιδάλην.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων θέλει τελειώσει τὴν εικοστήν πρώτην Φεβρουαρίου 1860 (ἄρθρον 958 τῆς Πολιτ. Δικονομίας).

Εἰς πίστωσιν τούτου συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις ἧτις ἀναγνωσθεῖσα πρὸς τὸν εἰρημένον Δημαρχικὸν Πάρεδρον Κ. Τζώρτζην Μπαϊμπᾶν, ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ὁ Δημαρχ. Πάρεδρος
Τζώρτζης Μπαϊμπᾶς.

Ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδώνης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν, ἐν Τήνῳ αὐθημερόν.

Ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδώνης.

Ἄριθ. 101.

Ὁ Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐνεργῶν ὡς τοιοῦτος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Ἀνδρου

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 635 καὶ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1843 ἔτους ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικο-συμβολαιογράφου Γαυρίου Μιχαὴλ Καμπανᾶκη, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1859 ἐν τῷ ἐπιδοτήῳ ἐγγράφῳ παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Κυρίου Λεωνίδα Σταματέλου Μπίστη κτηματίου, κατοικοῦ τῆς πόλεως Ἀνδρου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Γαυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γαυρίου κυρίου Παύλου Κλονάρη τὰ ἐνυπόθηκα κατασχεθέντα κτήματα κείμενα εἰς χωρίον Ἀρνᾶ τοῦ δήμου Γαυρίου τῶν ἀποβιωσάντων ὀφειλετῶν Βασιλείου Μιχαὴλ Δίμιζα καὶ τῆς συζύγου τοῦ Ἑλένης Φραζίσκου Κακλαμάνη, διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους των κεφαλαίου καὶ τόκου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιταγῆς δραχμὰς 472, ἐκτὸς τῶν τόκων τῆς ὑπερμερείας, ἀπὸ τὴν κοινοποιήσιν τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῶν γεννηθησομένων ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως ὀφειλομένης ἀπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος ὀφειλέτας Βασιλείου Μιχαὴλ Δίμιζα καὶ τῆς συζύγου τοῦ Ἑλένης Φραζίσκου Κακλαμάνη, πρὸς τὸν καταδιώκοντα δανειστὴν Λεωνίδα Σταματέλου Μπίστη, ὡς φαίνεται ἀκριβῶς περιγεγραμμένον τόσον τὸ χρέος, καθὼς καὶ τὰ κτήματα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 100 καὶ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1859 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθῆσαι παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος, τοῦ εἰρηνοδικεῖῳ Ἀνδρου Ἀναγνώστου Παούλη. Εἰδοποιοῦντες ὅθεν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσι ἀγορασταί, νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὸν τῆς δημοπρασίας διοριζόμενον τόπον δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ Πλειστηριασμὸς τῶν κατασχθέντων κτημάτων ἀρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσει τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν καὶ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὴν πρώτην καταχώρησιν εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενην Ἑφημερίδα ὁ Ἀστὴρ εἰς τὰ συνήθει μέρη τῆς ἀγορᾶς τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Γαυρίου ἀπὸ τιν 9 ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς 11 Π. Μ. ἐνώπιον τοῦ ῥηθέντος Συμβολαιογράφου Γαυρίου καὶ θέλει καταχωρηθῆ δις. Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσει διὰ τὰ κατασχεθέντα κτήματα ἀπὸ τὸν καταδιώκοντα δανειστὴν δραχμὰς 360.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν ἰδιωμένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου, ἡ κώδωνος κατὰ τὴν ἐνομοιοσύνην τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Τὰ δὲ χρήματα ἀπαιτοῦνται ἐπὶ χεῖρας μετρητὰ, μετὰ τὴν κατακύρωσιν τὰ δὲ κατακρηυθησόμενα κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης δηλοποιήσεως ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως θέλου κοινοποιηθοῦν καὶ τοιχοκολληθοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐν Γαυρίῳ τὴν 3 Δεκεμβρίου 1859

Ὁ κλητῆρ
Ἀναγνώστης Παούλης.

Διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς.

αὐθημερόν.

Ὁ κλητῆρ.
Ἀναγνώστης Παούλης.

Ἄριθ. 100.

ἘΚΘΕΣΙΣ
Ἄναγκαστικῆς κατασχέσεως.
Ἐν Γαυρίῳ, σήμερον τὴν 3 Δεκεμβρίου 1859 πεντηκοστῆ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν πέμπτην ὥραν 10 Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐνεργῶν ὡς τοιοῦτος παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ἀνδρου πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 635 καὶ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1843 ἔτους ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ Συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικο-συμβολαιογράφου Γαυρίου Μιχαὴλ Καμπανᾶκη καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1859 ἐν τῷ ἐπιδοτήῳ ἐγγράφῳ παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ κυρίου Λεωνίδα Σταματέλου Μπίστη, κτηματίου κατοικοῦ τῆς πόλεως Ἀνδρου, τρηθέντων τῶν ὀρισμῶν τῶν ἀρθρων 862 καὶ 866 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Γαυρίου κύριον Ἰωάννην Δημητρίου Καρέλην μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὸ χωρίον Ἀρνῆς τοῦ Δήμου Γαυρίου εἰς τὰ ἐνυπόθηκα κτήματα τῶν ἀποβιωσάντων ὀφειλετῶν Βασιλείου Μιχαὴλ Δίμιζα καὶ τῆς συζύγου τοῦ Ἑλένης Φραζίσκου Κακλαμάνη, καὶ κατέσχον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ῥηθέντος Παρέδρου ἀναγκαστικῶς ὅλα ὡς ἐστὶν καὶ εὑρίσκονται διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιταγῆς δραχμὰς τετρακοσίας ἐβδομήκοντα δύο, ἐκτὸς τῶν τόκων τῆς ὑπερμερείας ἀπὸ τὴν κοινοποιήσιν τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῶν γεννηθησομένων ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως ὀφειλομένης ἀπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλείου Μιχαὴλ Δίμιζα καὶ τῆς συζύγου τοῦ Ἑλένης Φραζίσκου Κακλαμάνη πρὸς τὸν καταδιώκοντα δανειστὴν Λεωνίδα Σταματέλου Μπίστην οἰκίαν δὲ συνεχόμενον περιβόλιον διηρημένον εἰς δύο κομμάτια κειμένων εἰς θέσιν Κορτασίου τοῦ χωρίου Ἀρνῆς τοῦ δήμου Γαυρίου ἡ οἰκία συνίσταται ἀπὸ ἓνα χαμόσπητον, μία Κουζίνα, ἓνα φούρνον ἐρειπομένον καὶ αὐλόγυρος, εἰς τὸ περιβόλιον ἐμπεριέχονται σικῆς 2, πουργελιά μία καὶ ἀμπέλια, εἰς δὲ τὸ ἄλλο περιβόλιον ὑπάρχει μία συκαμνημορέα ἡ γῆ τῶν δύο περιβόλιων εἶναι ὡς ἐγγίστα Καυχί ἓνα, πλησιασταὶ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ περιβόλια, τὰ κτήματα τῶν Νικολάου Ἀντωνίου Κανάκη, Ἰωάννου Ζάνε Θεοδώρακη, Δημητρίου Ἀντωνίου Κακλαμάνη, Νικολάου Ἀντωνίου Κακλαμάνη, Δημητρίου Ἰωάννου Σπύρου καὶ μετὰ δημοσίαν ὁδὸν, ἐκτιμήθη ἡ οἰκία μετὰ τὸ περιβόλιον εἰς δύο χωρίσματα ἀπὸ τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον δραχμὰς 200, ἐπρόσφερον ὁ καταδιώκων δανειστὴς δραχμὰς 100. Τὴν οἰκίαν μετὰ τὸ συνεχόμενον περιβόλιον εἰς θέσιν ρεύματα τοῦ χωρίου Ἀρνῆς τοῦ δήμου Γαυρίου, ἡ οἰκία συνίσταται ἀπὸ ἓνα χαμόκτιστον, μία κουζίνα, ἓνας φούρνος μετὰ κάθικα, ἓνας σταύλος, καὶ ὁ αὐλόγυρος εἰς τὸ περιβόλιον ὑπάρχουν δένδρα βελανιδιᾶς τέσσαρες, μία ἀχλαδιᾶ, μία δαμασκινιά, τέσσαρες πουργελιᾶς, σικῆς 13, συκαμνημοριᾶς 6, ἀμπέλια, ἓνα ἀγρίλι μικρὸ, μία μηλέα, ἓνα λινόν ἡ γῆ του εἶναι ὡς ἐγγίστα Καυχία δύο, πλησιασταὶ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ περιβόλιον εἶναι τὰ κτήματα τῶν Ἰωάννου Λεονάρδου Χα-